

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

Al 2023 hi haurà un tsunami d'impagaments de factures empresarials

Pàg ► 3

Jover dimiteix per l'expedient que Tributs ha obert a la seva empresa

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

La importància de les assegurances privades en el sistema sanitari andorrà

Joana Gràcia

Responsable d'Andbank Assegurances

L'Estat del Benestar ha estat sempre un model polític perseguit per molts països, però que no gaires han aconseguit amb èxit la seva implementació. L'objectiu d'aquest estat és formular i executar, per part d'un govern, un conjunt de decisions o accions que puguin satisfer les necessitats bàsiques dels seus ciutadans. El pilar base d'aquest model és la gratuïtat dels serveis públics, sobretot la salut i l'educació.

L'aparició del primer estat del benestar sorgeix a l'Alemanya del segle XIX, pel sistema d'assegurament social, bàsicament com una mesura per reivindicar les condicions laborals dels treballadors. Però va ser després dels conflictes bèl·lics del segle XX quan realment aquest model es va aplicar, sobretot als països europeus, on molts

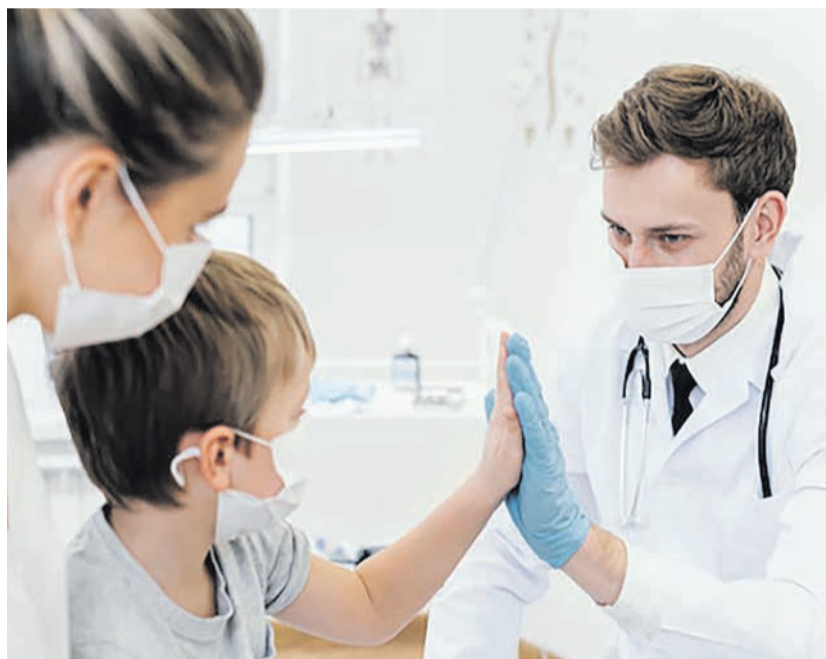
van quedar destrossats.

En aquests països es va establir un sistema d'assegurança nacional per fer front a les necessitats socials de tota la població, especialment en matèria de salut. En aquest sentit, el que coneixem nosaltres com a Seguretat Social en aquest model de l'Estat del Benestar té un paper preponderant ja que a través d'aquest servei el govern assegura als seus ciutadans un nivell de vida digna i protegir-los de l'exclusió i la pobresa.

No obstant això, els drets dels ciutadans també comporta unes obligacions que els fan participar en aquest estat i contribuir amb una cotització a la Seguretat Social, per tal de poder distribuir els recursos entre tota la societat.

A Andorra, la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) es va crear el 1968. Ja el 1962, com a afany per equiparar-se als seus països socialment més avançats, es va posar en pràctica un sistema d'assegurances que cobria la malaltia, vida, farmàcia, accidents i jubilació. L'1 d'abril de 1969 es posava en marxa la seguretat social a Andorra.

Actualment, la sanitat a Andorra funciona per copagament, la qual cosa significa que la cobertura pública de la

sanitat no cobreix el 100% de la prestació mèdica i gestiona entre el 75% dels costos de visites i medicaments i el 90% de les despeses d'hospitalització. Així doncs, el pacient és qui ha de fer front al pagament de la resta de la despesa no retornada.

Per cobrir aquest buit, les compa-

nyies d'assegurances andorranes van crear una assegurança per complementar la despesa que el pacient no rep de fins al 100% de les prestacions mèdiques i d'aquesta manera recuperar tot la despesa sanitària efectuada.

Tots els residents al país afiliats a la CASS poden accedir al sistema sanita-

ri. No obstant això, cal saber quin són els centres concertats per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, ja que no tots ho estan i en aquests la cobertura és bastant menys, per la qual cosa el pacient, segons l'assegurança que tingui contractada, seria possible que no estigués cobert al 100%.

Amb el creixement del país i la demanda d'especialitats, cada vegada hi ha més centres mèdics que no estan adherits al sistema sanitari andorrà i que es gestionen de manera privada. Per aquest motiu, cal buscar una assegurança que doni suport a aquestes cobertures per què cobreixi el 100% de la despesa mèdica.

Abans de contractar una assegurança de salut és molt important conèixer tots els detalls i les característiques dels productes, i valorar els avantatges des dels dos aspectes, el positiu i negatiu, per comparar les millors prestacions de cada assegurança. Cal comprovar bé totes les opcions ja que és molt fàcil comprar una assegurança, però el més difícil es obtenir una pla que s'ajusti a les necessitats de cada persona.

A Andbank Assegurances tenim un objectiu clar, i és el d'ajudar i assessorar amb les millors opcions als nostres clients i futurs usuaris de les nostres pòlisses. La millor opció que els podem donar és la d'informar-los de totes les prestacions, avantatges i novetats que anem afegint amb el millor servei i el millor tracte.

No ho dubtis, la vida no té preu, cal aleshores protegir-la molt bé.

Pàg ► 4

El neobanc MyInvestor marca una nova fita i operarà amb llicència pròpia al 2023

L'entitat financera naixerà amb més de 150.000 clients i 2.300 milions de volum de negoci

Pàg ► 4

Cerqueda confia en el sistema financer per culminar l'acord amb la UE

El director general de AFA creu que el sector ha mostrat un alt grau d'efervescència al 2022

Pàg ► 4

Informe de la Cambra de Comerç sobre l'Acord d'Associació

El document identifica reflexions que té en compte el sector empresarial

Pàg ► 4

La duana registra 231 milions d'euros en ingressos durant el 2022

Suposa un increment del 38% vers el 2021, quan es van assolir més de 165 milions

Li presentem els seguríssims d'Andbank

La salut és actitud i els seguríssims d'Andbank respiren lliures amb la tranquil·litat de sentir-se coberts per viure intensament i amb confiança.

Si vols ser un dels nostres seguríssims et proposem **Andsalut**, la cobertura total al millor preu, **Andvida** per anticipar-te al futur, i altres productes d'assegurances.

Entra a la nostra web i informa't de l'assegurança que millor s'adapta al teu estil de vida.

andbank.com

ANDBANK /
Assegurances

Al 2023 hi haurà un tsunami d'impagaments de factures empresarials

Pere Brachfield
@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

Un estudi recent realitzat per Iberinform, la filial de Crédito y Caución, que ha analitzat la ràtio mitjana de liquiditat d'una mostra de més de 230.000 empreses espanyoles amb base en els seus comptes anuals dels tres últims exercicis dipositats al Registre Mercantil va detectar que el 25% d'elles presenta ràtios de liquiditat insuficients per pagar els seus deutes. D'acord amb el citat estudi, les majors ràtios de liquiditat es donen en les empreses de Melilla, Navarra, País Basc, La Rioja i Catalunya. I, per sectors, les menors ràtios de liquiditat es donen a l'hostaleria i el sector primari, i els més elevats a la indústria manufacturera i comunicacions. La ràtio de liquiditat relaciona els béns i drets capaçs de generar liquiditat en el curt termini en una empresa (actiu corrent) amb els deutes a curt (passiu corrent). Quant major sigui aquesta ràtio, major seguretat de cobrament tenen els creditors. Aquesta informació i altres dades sobre la morositat interempresarial que s'han publicat les darreres setmanes ens avisen que segurament al 2023 hi haurà un tsunami d'impagaments de factures empresarials. Davant aquesta previsible epidèmia d'impagaments, les empreses proveïdores de béns i serveis han de preparar-se per posar en marxa procediments eficaços de control i gestió dels crèdits impagats.

El creditor pot fer valer el seu dret de crèdit davant el deutor a través de la reclamació extrajudicial del deute. Aquest dret a reclamar extrajudicialment està perfectament recollit a la majoria dels codis civils o lleis mercantils dels Estats europeus. Les lleis solen autoritzar als creditors a compel·lir als deutors perquè realitzin el pagament de les factures vençudes i impagades. Val la pena subratllar que la definició que ofereix el diccionari del verb compel·leix és: «Obligar algú, amb força o autoritat, a què faci alguna cosa que no vol». Ara bé, els ordenaments jurídics dels països europeus només faculden al creditor perquè influï en la voluntat del deutor, recordant-lo la seva obligació i advertint-li de les conseqüències de l'incompliment, però no pot excedir aquestes facultats, atès que el compliment de l'obligació depèn de l'exclusiva voluntat del deutor. En conseqüència, quan el creditor obre en l'exercici legítim del seu dret de crèdit i reclami el seu crèdit directament al deutor, estarà exempt de responsabilitat penal, s'emprenge però no efectua una realització il·legítima, atès que la majoria dels codis penals europeus castiguen a aquell que per realitzar un dret propi, actuant fora de les vies legals, empra violència, intimidació o força en les coses. Tanmateix, això no vol dir que tota actuació realitzada fora dels llits legals tingui rellevància penal, doncs es diu, és necessari que la conducta sigui típica, per exemple, si algú per realitzar un dret propi actua fora de les vies legals, però sense fer servir violència, intimidació o força en les coses podrà cometre un altre tipus d'il·lícit civil o administratiu, però no un il·lícit penal o delictiu. Conseqüentment, a Europa la gestió privada del cobrament de deutes dins de la legalitat, és a dir, sense

extralimitacions com amenaces, coaccions, insults, calúmnies, vexacions, injúries, lesions, maltractaments d'obra, retencions, o assetjament no constitueix cap il·lícit penal. També cal tenir en compte que els òrgans judicials són els que poden dictaminar si una persona (física o jurídica) és realment deutora morosa i determinar si ha de liquidar un deute. Un tribunal és l'únic que pot obligar al deutor a pagar contra la seva voluntat. Per tant, en un Estat de Dret, sense una resolució judicial ferma dictada per un jutge imparcial, ningú pot ser obligat a pagar un deute ni pot ser considerat com a morós, per molt que existeixin documents com pot ser una factura que teòricament pretenguin demostrar l'existència d'un deute. Això és així perquè, en rigor, cap document privat per si mateix prova íntegrament els fets constitutius d'una pretensió de cobrament del creditor; tot document ha de ser avaluat per l'òrgan jurisdiccional per determinar si es pot considerar versemblant i probable que el deute existís segons cert.

Un altre punt és que, l'any 2023, Espanya continua sent l'únic Estat membre de la Unió Europea que no té regulada l'activitat del recobriment extrajudicial de deutes. No existeix cap llei, ordre ministerial o reglament que reguli aquesta activitat. Sota el meu punt de vista, és paradoxal que en un estat com l'espanyol tan legalista i reglamentari, que sol exigir per tots tràmits interminables, i que sollicita permisos, llicències per tota activitat empresarial, no existeix a Espanya cap normativa que reguli la gestió privada de recuperació d'impagaments ni tampoc a les empreses de recobriment. En conseqüència, no existeix una regulació al nostre Dret positiu dels procediments que es puguin utilitzar per reclamar els deutes. En la meua opinió, l'administració ha actuat amb desídia en relació amb aquest punt, per la qual cosa no s'ha preocupat fins ara en regular la gestió privada del cobrament de deutes. D'aquí que aquest buit legal permeti les pràctiques coactives que realitzen determinades agències de recobriment. Si bé la majoria dels professionals que es dediquen al recobriment de crèdits impagats fan servir mètodes lícits, també és veritat que existeixen d'altres que amb les seves actuacions lesionen greument els drets més fonamentals de la persona, com s'ha posat de manifest en més d'una ocasió, però gaudeixen de cert impunitat degut a un llacuna en la nostra legislació que no prohibeix la fustigació als morosos. Aquest buit legal permet que existeixin certes persones dedicades al recobriment de deutes que arriben a utilitzar mètodes coactius. L'ús de mitjans de cobrament manifestament vexatoris i denigrants que atempten contra la dignitat de la persona i danyen i lesionen els drets fonamentals han de ser erradicats. Val la pena assenyalar que la Constitució espanyola, al capítol dels drets fonamentals dels espanyols dicta en el seu article 18: «Es garanteix el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge». Conseqüentment, és anticonstitucional difondre fets relatius a una persona que puguin constituir una intromissió il·legítima al seu dret a l'honor o que vulnerin el seu dret a la intimitat o a la seva imatge.

Així mateix, la Declaració Universal de Drets Humans proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, estableix als següents articles els drets fonamentals de les persones. A l'article 3: «Tot individu té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la seva persona»; a l'article 5: «Ningú serà sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants»; a l'article 12: «Ningú serà objecte d'ingerències arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs a la seva honra o a la seva reputació. Tota persona té dret a la protecció de la llei contra tals ingerències o atacs».

Al mateix temps, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, que és un tractat multilateral adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides mitjançant la Resolució 2200A (XXI) de 16 de desembre de 1966 i que reconeix una sèrie de drets humans universals, recull en els seus articles 11 i 17 els següents preceptes: en primer lloc, l'article 11 estableix la prohibició de presó per deutes: «Ningú serà empresonat pel sol fet de no poder complir una obligació contractual». I, en segon lloc, l'article 17: dret a la vida privada i de família dicta les següents normes: «1. Ningú serà objecte d'ingerències arbitràries o il·legals en la seva vida privada, de la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni de atacs il·legals a la seva honra i reputació, i 2. Tota persona té dret a la protecció de la llei contra aquestes ingerències o atacs».

Aquests mateixos drets estan reconeguts a l'article 8 del Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals redactat pel Tribunal Europeu de Drets Humans. A l'Estat espanyol, el dret fonamental a la intimitat, privacitat, honor i pròpia imatge en la seva condició de drets fonamentals dels deutors es troben protegits gràcies a les garanties jurisdiccionals a través dels tribunals ordinaris. A la jurisdicció ordinària aquests drets gaudeixen en l'àmbit civil de les garanties processals que ofereix la Llei Orgànica 1/1982, de 5 de maig, de Protecció Civil del Dret a l'Honor, a la Intimitat Personal i Familiar i a la Pròpia Imatge. D'acord amb l'article 18.1 de la Constitució, els Drets a l'Honor, la Intimitat Personal i Familiar i a la Pròpia Imatge tenen el rang de fonamentals, i fins tal punt apareixen realçats en el text constitucional que a l'article 20.4 disposa que el respecte de tals drets constitueix un límit a l'exercici de les llibertats d'expressió que el propi precepte reconeix i protegeix amb el mateix caràcter de fonamentals. El desenvolupament mitjançant la corresponent Llei Orgànica, a tenor de l'article 81.1, de la Constitució, del principi general de garantia de tals drets continguts en el citat article 18.1, de la mateixa constitució, i amb determinats aspectes del dret a l'honor, emparat per les prescripcions contingudes en el llibre II, títol XI, del vigent Codi Penal (calúmia i injúria), i amb determinats aspectes del dret a la intimitat personal i familiar que són objecte d'una especial protecció en el títol X del Codi Penal (delictes contra la intimitat, dret a la pròpia imatge i a la inviolabilitat del domicili). Per això, en els casos que existeixi la protecció penal tindrà aquesta preferent aplicació, per ser sens dubte la

de més forta efectivitat, si bé la responsabilitat civil derivada del delictiu s'haurà de fixar d'acord amb els criteris que aquesta llei estableix. Els drets garantits per la llei han estat enquadrats per la doctrina jurídica més autoritzada entre els drets de la personalitat, qualificació de la qual òbviament es desprèn el caràcter d'irrenunciable irrenunciabilitat referida amb caràcter genèric a la protecció civil que la llei estableix. D'aquesta forma el deutor també està protegit per la llei, i com comprovarem més endavant, els tribunals condemnaran per intromissió il·legítima en l'honor a aquells cobradors que atempten contra l'honor dels morosos.

En els últims anys, a Espanya s'ha construït una doctrina jurisprudencial sòlida, tant per part del Tribunal Suprem com de les autoritats provincials, aplicable a la il·licitud de pràctiques de recobriment que suposen una intromissió il·legítima en el dret de l'honor del presumpte deutor. Els tribunals solen fallar a favor del deutor quan aquest efectua una sol·licitud de tutela judicial del dret a l'honor i a la imatge per exemple, quan el creditor o l'agència de recobriment utilitza missives difamatòries per reclamar el pagament. La jurisprudència estima que el simple fet d'enviar cartes al deutor utilitzant sobres que divulguin que es reclama un deute constitueix una intromissió il·legítima contra el seu honor, per la qual cosa els tribunals decreten el cessament immediat de la remissió de noves cartes, i poden declarar el dret del deutor a percebre una indemnització com a compensació dels perjudicis causats, i condemnar al creditor a fer efectiva la mateixa. Una sentència de la Sala de lo Civil en Procediment de Cassació del Tribunal Suprem va establir les bases per construir una doctrina perquè es considerin mitjans vexatoris, coactius o intimidatoris quan s'ignori la privacitat de la correspondència com a àmbit d'extensió reservat a la intimitat personal amb la intenció d'estendre el rumor sobre la morositat del destinatari fou un recurs de cassació de la Sala de la Civil de desembre de 1995. La sentència del Suprem va confirmar que la remissió de cartes al deutor per part de l'agència de recobriment en els sobres dels quals s'expressava la frase «insistim en la necessitat que es posi en contacte amb nosaltres i pagui el que deu factura Muebles la A. de 487.948», «suposa pel mitjà utilitzat no totalment privat de publicitat en atenció a la forma de distribució de la correspondència a les porteries, una vexació o acció denigratòria que atempta a la dignitat de la persona i danyen i lesionen l'honor del subjecte afectat, o sigui el destinatari de les cartes». La sentència d'aquesta sala del Suprem afirma que «és cert que la forma de manifestar-se l'empresa reclamant no deixa lloc a dubtes, per molt que sigui el deure de silenci del carter, sobre la seva intencionalitat de provocar eventualment entre els veïns –no s'oblidi que a la pràctica acostuma a ser el porter qui s'encarrega de distribuir la correspondència per les buústies interiors–, el rumor sobre la morositat del destinatari de la missiva, circumstància que al marge de la seva certesa, pel mateix fet que pot produir la divulgació té per finalitat atemorir i coaccionar al deutor per mitjans vexatoris perquè pagui la quantitat que es reclama».

Igualment, aquesta sentència va permetre establir el criteri jurisprudencial perquè la divulgació de dades relatives a la morositat d'una persona, quan per la forma de produir-se s'aprecia una finalitat d'aterrorir o coaccionar al deutor per mitjans vexatoris perquè pagui la quantitat que es reclama, sigui considerada com un atemptat a l'honor de l'afectat. En el seu cinquè fonament jurídic la sentència del Tribunal Suprem declara: «Habitualment no solen ser els subjectes desaprensius i menys propicis al pagament els que s'avergonyeixen amb actes d'aquesta naturalesa, sinó aquells que timorats o més ne-

cessitats de la respectabilitat de les persones del seu entorn se senten intimidats per la possible censura social que menyscabi l'estima o afecte que, al seu parer, tenen els altres amb ell. La vexació o acció denigratòria que mitjans com els descrits comporten, atempten contra la dignitat de la persona i danyen i lesionen l'honor del subjecte afectat. Per explicables que resultin conductes similars davant la lentitud i carestia de la justícia (que obliguen als poders públics a repensar sobre la proliferació d'aquests instruments coactius i la necessitat d'establir remeis), no cal desconeixer el component coercitiu de les mateixes, fora dels llits legalment establerts per les nostres lleis processals, ja que la situació de fet que les origina, tot i admetre la morositat dels destinataris només cal resoldre-la mitjançant l'exercici de les accions corresponents davant els jutjats i tribunals, i no per descomptat, ignorant la privacitat de la correspondència com a àmbit d'extensió reservat a la intimitat personal. En definitiva, s'acull el motiu estudiat».

Sota el meu punt de vista, la sentència més important dictada fins ara sobre la reclamació extrajudicial de deutes i certes actuacions que suposen una intromissió il·legítima en l'honor del deutor és la del Tribunal Suprem número 306/2001, de 2 d'abril (STS de 2 d'abril de 2001, Dret a l'Honor. Conductes coactives per al cobrament de crèdits). En aquesta transcendental sentència el Tribunal Suprem es va pronunciar sobre el següent cas. Un dels gestors de cobrament d'una coneguda agència de cobradors de morosos disfressats es va personar en tres ocasions al restaurant d'un restaurador deutor, coïnxedor que a aquelles hores habitualment es trobava atenent a la seva clientela. Aquest cobrador va anar al lloc en el vehicle de l'empresa de cobrament que portava estampat a les portes el cridaner logotip d'aquesta i que deixava a les immediacions del local, romanent a l'interior del restaurant durant un cert espai de temps fent ostentació de la seva presència. Així mateix, el cobrador va estar preguntat en to bruscat als empleats del restaurant pel restaurador deutor, i inclús en una de les ocasions va arribar a reclamar al citar hostaler en veu alta i en presència dels clients el deute el pagament del qual li exigia. D'altra banda, un altre d'aquests cobradors de morosos es va personar en un parell d'ocasions en el domicili del restaurador, fent-ho en el mateix vehicle ja citat que va estacionar en les immediacions, i en la mateixa manera ostentosa va preguntar pel deutor en el portal. En el curs d'aquestes visites va deixar diverses targetes amb el logotip de l'empresa recaptadora i amb el nom de l'hostaler escrit tant al vidre del portal com a la seva bústia, i a la porta de l'habitatge, i va trucar per l'interfon preguntant pel citat hostaler, després de la qual cosa, es van rebre diverses trucades telefòniques al seu domicili. El Tribunal Suprem va retreure aquest tipus de conductes vexatòries assenyalant que la condició de deutor d'una persona no obliga a admetre-les, i el procedent és anar als tribunals en lloc de aquests mecanismes recaptatoris de caràcter coactiu. La sentència també diu: «La vexació o acció denegatòria que mitjans com els descrits comporten, atempten contra la dignitat de la persona humana i danyen i lesionen l'honor del subjecte afectat. Per explicables que resultin conductes similars davant la lentitud i carestia de la justícia (que obliguen als poders públics a repensar sobre la proliferació d'aquests instruments coactius i la necessitat d'establir remeis), no cal reconèixer el component coercitiu de les mateixes, fora dels llits legalment establerts per les lleis processals, ja que la situació de fet que les origina, tot i admetent la morositat del destinatari només cal resoldre-la mitjançant l'exercici de les accions corresponents davant els jutjats i tribunals».

Jover dimiteix per l'expedient que Tributs ha obert a la seva empresa

El ministre de Finances i portaveu, Eric Jover, ha presentat la seva dimissió al cap de Govern, Xavier Espot, després de la polèmica sorgida entorn de l'expedient que Tributs ha obert a una de les empreses del titular. Ho van anunciar dilluns passat en roda de premsa amb dos representants polítics, on van manifestar que Jover es mantindria al càrrec fins dimecres al migdia, després del consell de ministres, i que serà l'actual secretari d'Estat de Transformació Digital, César Marquina, qui agafarà el relleu de la cartera de Finances.

D'aquesta manera, Jover va assenyalar que la seva decisió era irrevocable i va asseverar que, tot i que «tinc la consciència molt tranquil·la», va considerar que la decisió era necessària per evitar que els seus errors poguessin arribar a debilitar el projecte del Govern i el de Demòcrates per Andorra de cara a les properes eleccions generals. «Ja ho he anunciat i deixat clar aquest matí, que per sobre de les persones hi ha els projectes i que la meua decisió va lligada a això», va apuntar.

El ministre va aprofitar per fer balanç de la tasca duta a terme fins al moment, posant el relleu la importància que ha tingut la pandèmia del coronavirus en la gestió de la cartera de Finances i ressaltant els esforços «ingents» que s'han dut a terme per trobar els recursos necessaris perquè els ministeris «no mirassin si gastaven molt o poc». Una actuació que va acceptar que ha generat més deute públic a l'executiu, però que també ha permès canviar la metodologia d'aquest passant de crèdit a entitats bancàries a emissions internacionals. «Fins al 2027 no hi ha cap altra emissió d'obligat compliment i això dona seguretat al pròxim ministre de Finances i al de la pròxima legislatura», va indicar.

També va destacar la feina feta al cos de duana, «dignificant-lo el màxim possible», i va remarcar l'adhesió al Fons Monetari Internacional (FMI) i les fites assolides a través del Consell Re-

gulator Andorrà del Joc (CRAJ), com el conveni amb la loteria espanyola que permet ingressar el 9,5% de les vendes al país i amb la futura obertura del casino. Finalment, va donar les gràcies a Espot per haver-li fet confiança i va afirmar que «ha estat un honor servir al seu govern».

Per la seva banda, el líder de l'executiu també va explicar que va ser el mateix Jover qui, «fent gala de la seva transparència», dilluns passat va donar els detalls sobre l'expedient obert a Tributs i qui va decidir presentar la seva

dimissió. «El ministre de Finances ha decidit que davant d'aquests fets i fent gala del seu nivell d'autoexigència, que la millor decisió, sobretot davant un moment preelectoral on les picabaralles creixen, ha considerat que la millor decisió era presentar la seva dimissió com a ministre de Finances i portaveu, de manera irrevocable», va comentar.

En aquest sentit, va voler puntualitzar que Jover no havia comès «cap infracció penal», sinó que es tracta d'una errada humana, d'una omisió. «Jover ha volgut fer gala, una ve-

gada més, d'aquesta excel·lència que el caracteritza apartant-se temporalment perquè no quedi mediatitzat el conjunt del debat polític que ens espera els pròxims mesos», va exposar, i va afegir que la decisió presa pel titular de Finances «em pesa personalment», recordant que un dels motius pels quals va decidir encapçalar la candidatura de DA als comicis del 2019 va ser que ell l'acompanyava. «Amb independència d'aquest error humà, ha tornat a demostrar que està a l'altura de les circumstàncies i jo m'hi emmirallaré i em

servirà d'exemple», va dir.

Espot també va voler fer el punt sobre la salut democràtica del país i de l'administració, assenyalant que el fet que s'hagi seguit una inspecció tributària fins al final «demostra que ningú està per sobre del compliment de les normes legals». Per acabar, i qüestionat pels mitjans de comunicació, el cap de Govern ha informat que no va ser coneixedor de la situació fins diumenge al vespre, quan el mateix Eric Jover li va trucar per informar-lo, informa l'ANA.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors les principals novetats tributàries introduïdes per la Llei 42/2022, de l'1 de desembre, de l'economia digital, l'emprenedoria i innovació publicada al BOPA número 148 del 22 de desembre del 2022.

1. IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Es modifica l'article 5 de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (d'ara en endavant, LIRPF) de manera que s'afegeixen dos nous supòsits de rendes exemptes:

- Les retribucions percebudes pels administradors, observadors i empleats de les societats mercantils startups consistents en el lliurament de participacions socials o accions, opcions sobre aquestes o drets econòmics referenciats sobre el valor de la participació social o de l'acció.

- Les rendes percebudes pels proveïdors de béns i serveis de les societats mercantils startups que es posin de manifest amb el lliurament de participacions socials o accions, opcions sobre aquestes o drets econòmics referenciats sobre el valor de la participació social o de l'acció, en l'import que excedeixi el valor normal de mercat dels béns o serveis proveïts.

2. IMPOST SOBRE SOCIETATS

Es modifica l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'Impost sobre Societats (d'ara en endavant,

LIS) quant a les Regles de valoració, que queda redactat tal com segueix:

En els casos que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 2, l'entitat transmissora integra en la seva base de tributació la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor a efectes comptables o fiscals, si aquest valor és diferent d'aquell.

En els casos que preveuen les lletres e) i f) de l'apartat 2, les entitats integren en la base de tributació la diferència entre el valor normal de mercat dels elements adquirits i el valor comptable o fiscal dels lliurats.

Els proveïdors de béns i serveis de societats mercantils startups, que en contraprestació rebien participacions socials o accions, opcions sobre aquestes o drets econòmics referenciats sobre el valor de la participació social o de l'acció, integren en la base de tributació únicament el valor normal de mercat dels serveis prestats o dels béns lliurats.

En l'adquisició a títol lucratiu, l'entitat adquirent integra en la seva base de tributació el valor normal de mercat de l'ele-

ment patrimonial adquirit.

La integració en la base de tributació de les rendes a què es refereix aquest article s'ha d'efectuar en el període impositiu en què es realitzin les operacions de les quals deriven aquestes rendes.

A l'efecte del que preveu aquest apartat, no s'entenen com a «adquisicions a títol lucratiu» les subvencions.

Aquesta disposició no és aplicable a les entitats bancàries objecte del procediment de resolució.

3. IMPOST GENERAL INDIRECTE

S'afegeix un nou apartat 20 a l'article 6 de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'Impost General Indirecte (d'ara en endavant, LIGI), de manera que, no es troben subjectes a l'Impost General Indirecte les prestacions de serveis efectuades en el desenvolupament d'activitats econòmiques identificades en els reglaments de declaració de zones econòmiques especials, i que es prestin des d'aquestes, per empresaris o professionals que disposin de la llicència per operar establerta en la Llei d'economia digital, emprenedoria i innovació.

Es modifica l'article 63.1 de la LIGI de manera que els empresaris o els professionals no poden deduir les quotes de l'Impost suportades o satisfetes per les adquisicions o les importacions de béns corrents o serveis que no s'afectin de manera exclusiva a la seva activitat empresarial o professional subjecta a l'Impost. En qualsevol cas sí que podran deduir les quotes suportades en relació amb la seva activitat empresarial o professional efectuada fora del territori d'aplicació de l'Impost i que haurien donat dret a deducció si s'haguessin efectuat dins el mateix territori. No obstant això, els empresaris o professionals poden deduir les quotes suportades o satisfetes per les adquisicions o les importacions de béns corrents o serveis que s'afectin de manera exclusiva a les prestacions de serveis no subjectes a l'Impost establertes a l'article 6.20.

4. TAXA PER AL MANTENIMENT DEL FULL REGISTRAL

Les societats mercantils startups estan exemptes de la taxa anual per al manteniment del seu full registral.

MyInvestor operarà amb llicència pròpia l'any que ve

El neobanc MyInvestor marca una nova fita i es converteix en un banc de ple dret que operarà amb llicència pròpia el 2023. Des del seu llançament, a final del 2017, el banc digital que va llançar Andbank España ha registrat un creixement «meteoric» que l'ha dut a aconseguir un marge ordinari anual de més de deu milions d'euros. El volum de negoci supera els 2.300 milions d'euros i dona servei a més de 150.000 clients, informen des de l'entitat.

Així, assenyalen que «l'estabilitat del seu balanç, la maduresa del seu negoci, la independència i el compromís amb clients i accionistes l'han impulsat a fer aquest pas, que suposarà assumir totes les responsabilitats que corresponen a una entitat financera en matèria de su-

pervisió, regulació, transparència, informació financera i riscos, entre altres àrees».

El vicepresident executiu de MyInvestor, Carlos Aso, destaca que «en molt poc temps, MyInvestor ha aconseguit construir un balanç sòlid, confirmant que el seu model de negoci és rendible, sostenible i amb gran potencial a llarg termini».

Segons dades facilitades, MyInvestor tanca el 2022 amb 2.300 milions de xifra de negoci, en un any en què destaca el llançament del 'broker' d'accions i de productes de finançament, així com l'adquisició del 'roboadvisor' Finanbest.

El saldo en inversions (fons, plans, carteres i accions) se situa en 1.300 milions d'euros, més de la meitat del negoci total. Tot i que les caigudes del mercat han impactat en aquesta partida, les

captacions de diners compensen aquest efecte, gràcies a la recurrència de les aportacions periòdiques dels clients.

El saldo en comptes remunerats sense comissions puja a 600 milions, volum que a l'actual escenari de tipus d'interès incrementa els ingressos en balanç. Tot el saldo és cobert pel Fons de garantia de dipòsits espanyol. Per la seva banda, el volum en préstecs hipotecaris i crèdits arriba als 400 milions. La taxa de morositat és del 0%.

«Aquestes xifres confirmen que MyInvestor avança amb pas ferm cap al seu propòsit: esdevenir la referència del mercat en inversions on els clients puguin accedir als millors productes amb les millors condicions i amb la comoditat de tenir les seves posicions integrades en una mateixa plataforma», remarquen des d'Andbank.

Cerqueda destaca el potencial del sistema financer per culminar l'acord d'associació

El director general de l'Autoritat Financera Andorrana (AFA), David Cerqueda, creu que el sistema financer andorrà ha mostrat un alt grau d'efervescència durant el 2022 gràcies a la manera com s'ha adaptat als ràpids canvis que s'han produït en el mercat. En un article publicat a 'La Vanguardia', Cerqueda assegura que aquest fet ha de permetre al Principat afrontar, «des d'una posició sòlida», els nous reptes que vindran els anys vinents, entre els quals destaca la culminació de l'acord d'associació amb la Unió Europea, prevista per aquest 2023.

En relació amb la negociació, el director general de l'AFA afirma que els serveis financers «hauran de tenir un rol protagonista» i, en aquest sentit, ha posat en relleu que «els principis de prudència del Manual Digest i els principis de bon funcionament del sistema financer d'Adam Smith continuaran sent els referents durant els pròxims anys com ho han estat durant més de dos segles i mig». La prudència és, de fet, un element al qual se cita recurrentment en les màximes del Manual Digest.

En el seu article en el mitjà espanyol, Cerqueda afirma que el sector bancari ha estat marcat aquest any per un procés de concentració rellevant, ja que ha integrat en tres grups bancaris les cinc entitats que existien a començaments d'any. Aquest procés, afegeix, «permet als grups bancaris incrementar el seu volum i, per tant, ser més eficients i afrontar amb garanties els processos de transformació digital que els permetran oferir nous serveis financers als clients». En cas contrari, alerta, «qualsevol concentració sectorial comporta el risc

d'afectar o limitar la competència».

D'altra banda, també assegura que les entitats financeres d'inversió han registrat en el darrer exercici un creixement tant de la quota de mercat com del nombre de llicències sol·licitades a l'AFA, fet que ha ajudat a consolidar «una tendència positiva de les activitats de gestió d'actius i d'assessorament financer». Així mateix, posa en relleu que el sector assegurador també ha completat amb èxit la implementació de la normativa coneguda com a 'Solvència II', «la més exigent en gestió de capital i procediments de les companyies d'assegurances».

Amb tot, Cerqueda conclou que aquesta evolució favorable dels tres sectors ha d'esdevenir una bona base per adaptar-se al sistema financer mundial.

Espot i Riba comenten l'informe de la Cambra de Comerç i Indústria d'Andorra en relació amb les negociacions per a l'Acord d'Associació

El cap de Govern, Xavier Espot, i el secretari d'Estat d'Afers Europeus, Landry Riba, van participar en l'acte de presentació de l'informe elaborat per la Cambra de Comerç i Indústria d'Andorra en relació amb les negociacions per a l'Acord d'Associació amb la UE. L'informe elaborat per la CCIS, tal com va dir el cap de Govern, ha permès identificar els elements de reflexió que té en compte el sector empresarial respecte de l'Acord i serà una bona guia que facilitarà que es puguin esclarir dubtes i inquietuds i per facilitar el diàleg amb el sector privat que beneficiarà el procés de negociació.

Així, durant la trobada mantinguda amb els empresaris, a la seu de la Cambra, el cap de Govern i el secretari d'Estat van exposar l'objectiu de l'Acord d'associació, que permetrà un encaix i una participació progressiva al mercat interior europeu, tenint en compte i preservant les particularitats d'Andorra en tant que estat de petita dimensió. Un instrument, tal com va explicar el cap de Govern, que ha de possibilitar que el

sector empresarial del país es diversifiqui i esdevingui més resilient.

Espot va comentar els elements més transversals que inquieten el sector empresarial que recull l'informe de la Cambra, com són la necessitat de preservar la seguretat ciutadana, de controlar el flux de circulació de persones, d'avançar en generar infraestructures

que permetin el desenclavament o poder accedir a fonts de finançament europeu. També va revisar les conclusions de l'informe referents als neguits expressats pels diferents sectors en aspectes referents a períodes transitoris d'adaptació o aspectes més concrets de cada sector que es tractaran específicament.

Espot i Riba van recordar que, amb col·laboració amb la Cambra de Comerç i Serveis, s'ha establert un punt fix d'informació a l'empresari sobre l'Acord d'associació que s'està negociant amb la Unió Europea. El punt d'informació funcionarà tots els divendres al matí a partir del 27 de gener, amb cita prèvia, amb la finalitat de respondre a les consultes del teixit empresarial en relació amb l'Acord.

El punt d'informació, situat físicament a la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, funcionarà tots els divendres al matí, de 9 h a 13 h, amb cita prèvia que els empresaris podran sol·licitar al 809292.

La duana registra 231 milions d'euros en ingressos durant el 2022

Els ingressos a duana han sumat un total de 231.653.031,78 euros durant l'any 2022. Aquesta xifra és un 38,38% superior a l'any 2021, quan la xifra va assolir un total de 167.400.572,65 euros.

Per altra banda, els ingressos per les mercaderies declarades van sumar al mes de desembre 15,1 milions d'euros. En begudes es van ingressar 796.960 euros que des de principi d'any ja van sumar 9,5 milions d'euros, la qual cosa representa un 10,3% menys en el valor mensual i un 30,5% més en l'acumulat de l'any respecte dels registres de l'any anterior. Pel que fa al tabac, els ingressos es van situar en 4,4 milions d'euros i si es té en compte la suma dels dotze mesos de

l'any la xifra arriba als 109,8 milions. En percentatge, el valor mensual disminueix un 46,4% i augmenta 53,3% més en l'acumulat de l'any respecte dels registres de l'any 2021. Pel que fa als combustibles minerals el mes de desembre sumen 4,6 milions i en l'acumulat de l'any s'arriba als 54,8 milions. Això suposa un 8,4% menys en l'índex mensual i un 26,4% en l'acumulat. A l'últim, i pel que fa a altres mercaderies, cal destacar que sumen 5,3 milions d'euros al desembre i que des del mes de gener s'acumulen uns ingressos de 57,5 milions. Això representa un 12,7% més que el mes de desembre de l'any anterior i un 27,6% més que en els dotze mesos del 2021.

